UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ambrosius Calepi/||nus Bergomates: professor de||uotus ordinis Eremitarum sancti Au/||gustini: Dictionum latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]: earu[n]de[m]q[ue] interpre/||tationu[m] collector ...

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

G Ante V

urn:nbn:de:hbz:466:1-97871

Visual Library

grypſ ⁊ grypus. Hiero. i Leuit. Aquilā et griphū. Gryphi ꝟo (vt Gel. inquit) enigmata ſunt. Gryphō eīm greci inſolubile dicunt.

Gryphi a grecis dicunt nare curui. Quo noīe dict⁹ eſt fili⁹ Demetrij: vt auctor eſt Iuſtinus.

Gripos dicit ſermo implicitus. Gel. alioſq; id genus grypos neminē poſſe dicēs niſi ſe diſſoluere.

Gripus ꝑ ſimplex p. naſus adūcus/gibbus ſeu aquilinus: a gryphis ſilitudine deductū nomē. Greci γρυπεσ: nos gryphes dicimus.

G Ante V

Gula: anterior ꝑs colli q̄ cib⁹ atq; potus deuorat. Nā collū tam ceruicē poſteriorē q̄ gulā anteriorē habet. Et gula cū oſſibus intelligit. Sal. Laqueo gulā fregere. Aliqñ accipit gula ꝓ gule vitio. Iuue. Dū gula ſeuit. Hinc fiūt guloſus a. um. qđ eſt dedit⁹ gule vitio. Degulo as. de quo alibi. Et ingluuies.

Gulioce: nucū iuglādiū ſūma ⁊ viridātia putamina.

Gūmi et gūmis. genere femi. Colu. Noſtrorū temporum agricole exiſtimarunt noua dolia liquida gūmi perluere. Idem. Multi cū ſemel noua dolia vel ſerias craſſa gūmi liuerūt: vna in perpetuū gūmitiōe cōtenti ſunt. Unde gūmitio. Col. lib. vltimo. Quā greci κομμωσιν. Eſt autē gūmi lachryma arbor ꝙ que eſt quaſi gutta. Hinc gūmate arbores dicunt que gūmi ꝓducūt. Palladi⁹. In ceraſis hoc ſeruādū eſt ⁊ in omnib⁹ gūmatis: vt tunc inſerant qñ is vel nō eſt/vel nō deſinit gūmen effluere.

Gurges itis. locus in flumine profundus: in quo aqua vertit. Et omnis aquaꝝ congeries dicit gurges: licet quādoq; per tapinoſim ponat ꝓ mari. Uirg. Nantes in gurgite vaſto.

Gurgito as. pe. cor. deuoro/impleo. Hinc fiūt cōpoſita Egurgito as. ⁊ Ingurgito as.

Gurgulio: proprie pars gutturis a naribus ad pulmonem: conſtans ex cartilagine et carne per quā ſpirit⁹ meat ac remeat. Et hec ſpiritalis fiſtula dicit. Rurſus gurgulio vermis q̄dā q̄ in horreis naſcēs frumentū abſumit: ſic dict⁹/ꝙ tot⁹ ſit guttur. Uirg. Populat ingentē farris aceruū Gurgulio.

Gurguſtinā et diminutiuū gurguſtiolū: genus habitationis anguſtū: a gurgulione verme ſic dictū. Serui⁹ docet Gurguſtiū eſſe obſcuram et latentem tabernam. Cice. in Piſonē. Neſcio quo e gurguſtio te ꝓdis. Ambro. libro Hexa. Nonne quo ſplēdidior foris ſpecies loci eius effulgeat: hoc horrēdis deſuper cene gurguſtiū eius int⁹ obſcuri⁹ ſit. Apul. Ergo breuitatē gurguſtioli noſtri ne ſpernas peto ſis contentus lare paruulo.

Guſtus us. vn⁹ ex q̄nq; ſenſibus corporis.

Guſto as: quid ſignificet declaratur ex pſalmo cū dicitur: Guſtate et videte quoniā ſuauis eſt dñs. Lactā. libro. ij. Id aūt preceptū fuit: vt ex arbore vna q̄ fuerat in medio paradiſi nō guſtaret: Hinc Guſtat⁹ tus. Cice. in Cato. Aqua oriens vna ſe oſtendit: que ⁊ ſucco terre ⁊ calore ſolis augeſcēs. Primo eſt peracerba guſtatu. Hui⁹ compoſita ſunt Deguſto: quod eſt multū bene guſto. Saluſt. Inde cū poſt execrationē omnes deguſtaſſent: ſicut in ſacris ſolēnibus fieri cōſueuit/aperuiſſe conſilium ſuum. Preguſto: ante guſto. Hiero. in Exo. Carnem que a beſtijs fuerit preguſtata/nō comedetis.

Guttus: poculi genus quo in ſacrificijs vtebantur. Plini⁹ libro. xvi. Curius iurauit ſe ex preda nihil attigiſſe: preter guttū phaginū quo ſacrificaret. Uel in qđ oleum mittitur: dictus ꝙ guttam mittat. Nam eo vſi ſuut Romani in balneis ad vngenda eoꝝ corpora poſt lauationē. Gel. Pueꝝ iubet Taurus oleū in ollaꝫ indere. Erat is puer genere atticus feſtiuiſſim⁹ etatis et gentis argutijs ſcatens: guttū ſamiū orē tenus imprudēs inanē tanq; ineſſet oleū affectum/conuertitq; eū: et vt ſolutū eſt: circūegit per omnē partē olle manu nullum inde ibat oleuꝫ. Poteſt etiam dici vas in quo odorifera vnguenta ſeruant/ꝙ inde guttatim ſumant. Serenus ꝓ vaſe vinario ſumpſit cuꝫ ait: Siue meri guttus ſeu frigoris efficit aura. Uar. de origi. Ut vinū minutatim funderet a guttis guttū appellarūt. Hui⁹ dimi. eſt guttulus. Plau. Ut guttulā hauriret ex guttulo.

Gutta: minima pars aque vel alterius materie liquide: hoc eſt ſtilla. Cui⁹ dimi. eſt guttula.

Guttatim: per ſingulas guttas. Plaut⁹. Aedepol cor miſerū meū quidem guttatim contabeſcit: q̄ſi i aquā indideris ſalem.

Gutturniū: vas ex quo aqua guttatim i manus datur: ab eo ꝙ ꝓpter anguſtias guttatim fluat.

Guttur accipit pro ea parte que eſt a faucibus ad iugulū: ſiue exterior ſiue interior ſit. Unde Plini⁹. Guttur homini tm̄ ⁊ ſuibus intumeſcit/aquaꝝ que potantur plerūq; vitio. Uirg. in Geor. Et lete pecudes et ouantes gutture corui. Plau. in Aul. maſcu. genere poſuit ꝓ ano/cū inquit. Etiā ne obturat inferiorē gutturē: ne quid anime emittat dormiens.

Gutturoſi dicūtur/ quorum guttur tanq; ſpongia quadam intumeſcit: ita vt hoc malū non morbus ſed vitiū ſit. Ul. de edilitio edicto. Si q̄s natura gutturoſus ſit/aut oculos eminētes habeat.

G Ante Y

Gyges: nomen viri propriū: qui celi et terre filius fingitur. Ali⁹ fuit Lydie rex. Quo etiā nomine dictus eſt Lydie fluuius.

Gygeus cū ae diph. lacus Lydie. Proper. Lydia gygeo tincta puella lacu.

Gymnos latie nud⁹ dicit. Inde fiūt gymneſia ⁊ aphroſiades: inſule i mari illyrico: q̄s baleares vocant.

Gymnaſtes: ꝑceptor exercitioꝝ pueros exercēs.

Gymnaſiū: exercitiū. Unde et ponit pro loco in quo paleſtrite exercebant nudi et oleo vncti. Nam γυμνοσ latine nudum ſignificat. Uel dicit gymnaſium γυμναζω exerceo. Unde gymnaſtica appellat diſciplina exercitationis. Ariſt. libro. viij. polit. monet adoleſcentes gymnaſtice tradendos eſſe: vt ita fiant exercitatiores firmioreſq;. Uerū poſtea Gymnaſiū pro ludo litterario: ⁊ pro omni loco in quo fiat aliqđ genus exercitationis ſumi cepit: cū philoſophi gymnaſia tenuerint/⁊ in illis diſputauerint: q̄ et ſchole et diatribe vocitate ſunt: Unde apud rhetores ꝑgymnaſmata preexercitamenta dicūtur: id eſt exercitationes quedā in dicendo/ anteq; ad veras actiones deſcendant. Aphthoni⁹ in rhetoricis: συνθεωρ χηιουρηιορος προγυμνασ ματα.

Gymnaſtica: ars ſeu doctrina/ qua pueri exercentur. Unde Ariſto. precipit libro. viij. polit. adoleſcētes gymnaſtice et pedotriuiſſe eſſe tradendos. Plau. libro. vij. de legi. Gymnaſtice nomine exercitationes omnes bellicas cōtineri docet: eāq; diuidit in ſaltationē ⁊ luctationē.

Gymnaſiarches: gymnaſij/ ſiue exercitationis princeps/ et ludimagiſter.

Gymnoſophiſte nudi ſapientes philoſophi indorum: ſic dicti/ꝙ nudi incederēt. Nā σοφισησ ſapiēs dicit. Aug⁹ libro. xiiij. de ciuit. dei. Cū quidā nudi philoſophant/vnde gymnoſophiſte nominant. Et lib. xv. Indorū gymnoſophiſte: qui nudi perhibent philoſophari in ſolitudinibus Indie: a generādo ſe cohibent. Hiero. cōtra Ioui. Apud gymnoſophiſtas Indie quaſi per man⁹ hui⁹ opinionis auctoritas tradit: ꝙ Buddā principem dogmatis coꝝ e latere ſuo

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN